

**[Ministeren for offentlige arbejder]**

sagen ikke er blevet afsluttet med redegørelsen, men netop med, at folketinget har haft det på sin dagsorden, med, at partierne har udtalt sig om sagen. Det er meget vigtigt, at man i en given situation – det ske sent, det sker dog, som skrevet står i skuespillet »Inden for murene«; århundredets storm kan altså godt optræde nogle gange i løbet af et århundrede, når galt skal være – hvis noget sådant sker igen, kan slå tilbage og se: hvad sagde partierne, hvordan var indstillingen i et stort set enigt folketing. Jeg har bemærket, at den eneste ordfører, der ikke var rigtig tilfreds, ville gå videre. Der skulle således være skabt en meget betydelig tryghed for dem af vore landsmænd, som denne sag alermest angår.

Jeg skal knytte enkelte bemærkninger til nogle af ordførerindlæggen.

Med hr. J. K. Hansen er jeg meget langt enig i hans beskrivelse af hændelsesforløbet forud for redegørelsen. Jeg er mere end villig til at slå fast, at jeg føler, at redegørelsen og i det hele taget den politik, regeringen fører på kystsikringsområdet, er i god overensstemmelse med og i kontinuerlig fortsættelse af den politik, hr. J. K. Hansen som trafikminister og hans forgængere fra socialdemokratiet har stået for.

Det er rigtigt, som hr. Ikast påpegede, at det beløb, der ydes i disse i øvrigt stærkt spareprægede år, er blevet væsentligt forøget, og det kan man sandelig ikke sige om mange konti på finansloven. Men også hertil har socialdemokratiet jo givet sin tilslutning. Jeg er meget glad for, at en opgave af denne art, som har noget ophøjet nationalt over sig, kan drøftes og løses i så stor overensstemmelse, som vi har set bevis på i dag.

Hr. J. K. Hansen sagde, at det måske endda ikke er nødvendigt med en anmærkning på finansloven, således som redegørelsen lægger op til det. Det er klart, at det også er noget, vi har overvejet meget. Jeg er enig med hr. J. K. Hansen i, at når der er denne brede forståelse for problemet, så kunne det måske undværes, men for at give en ekstra tryghed, en ekstra sikkerhed for dem, der måtte være i tvivl, eller som efter et antal år, når lignende begivenheder længe ikke er indtruffet, måtte have glemt, hvad der er sket, er det nu meget rart, at det står på tryk på den måde, som redegørelsen og debatten her i dag har medført.

Hvad angår risikovurderingen, som er omtalt i sidste afsnit af redegørelsen, og som hr. J. K. Hansen spurgte til, står der i samme afsnit, at der tænkes på forskellige steder i landet, altså også andre steder end den jyske vestkyst, og eksperter må fastlægge, hvilke steder disse vandstandsmålinger osv. skal foretages.

Jeg skal benytte lejligheden til at understrege, at det drejer sig om en bevilling på finansloven til denne risikovurdering, ikke om en ændret politik med hensyn til kystsikringsforanstaltninger.

Det kan samtidig være et svar til hr. Svend Heiselberg, der bragte spørgsmålet om Limfjorden ind. Jeg tror ikke, hr. Svend Heiselberg for alvor gør sig forhåbninger om, at folketingets partiers indstilling til permanente kystsikringsforanstaltninger i Limfjorden vil blive ændret.

Jeg skal også sige tak til alle de øvrige ordførere. Det er klart, at jeg vil markere dagen i kalenderen med et par røde kryds. Den røde farve som udtryk for glæde og opstemthed over, at det skulle times mig, at hr. Svend Heiselberg som ordfører fra talerstolen her i tinget giver udtryk for relativt stor tilfredshed med noget, som jeg har et væsentligt medansvar for, og som angår sikringen af vore kyster mod naturkræfterne. Det synes jeg er en glad dag, og det vil ikke forringe min glæde, hvis hr. Svend Heiselberg opfatter det på samme måde. Tænk, når vi inden længe også bliver enige om de taxfree butikker i Københavns lufthavn i samme gode forståelse! Så skal vi jo finde noget andet, vi kan være uenige om, og det er slet ikke sikkert, at det bliver så let.

Hr. Svend Heiselberg spurgte til kriterierne for de erhvervsvirksomheder, som kunne komme ind under en erstatningsregel, og jeg tror også, at hr. Dohrmann var inde på dette spørgsmål. Jeg synes, at det fungerede godt i 1981-82, og jeg mener, der er nogen rimelighed i at sige, at virkelig velkonsoliderede virksomheder har en række muligheder, som de bør overveje. Der er jo en forsikringsmulighed, men det er nok for kostbart til at komme på tale for en mindre virksomhed og for private boliger.

Der er også mulighed for at lægge sig geografisk på en sådan måde, at man er mindre truet eller ikke truet. Det er jo ikke sådan, at man behøver at være dumdristig, hvis man